

Lystløgneren

Hans lyst var at lyve

Musik: Ernst Frost
Tekst: Jens Kristian Lings

1.
Hans lyst var at lyve.
Det gav en del tæv.
Men da han blev tyve,
han fremstod så gæv.

2.
Han ville på tinge
og dér øve dåd.
Før valg lod han klinge:
Kom her, giv mig råd!

3.
Og folk lod sig blænde.
De ville ham tro,
fik løfter i hænde
ved møder på kro.

4.
Han alting ku' love,
og folk smilte bredt.
"Den falskhed ved hove
skal væk!" sa' han vredt.

5.
Og folk blev forgabte,
til urnerne gik.
Han glæde kun skabte
og stemmerne fik.

6.
Da valget var omme,
han fik sig den stol,
som folk da så komme
som sandhedens pol.

7.
Man ventede længe.
Man ventede stort,
for landet ku' trænge
at få noget gjort.

8.
Han udøste smiger
og kunne sig sno!
Ad rangstigen stiger
han op uden kno.

9.
Han hørte bravader
om demogeri
og sa' myriader
af det, man ku' li'.

10.
Kolleger ham roste.
Han alle forstod
og fremad sig moste
på letteste fod.

11.
Så blev han minister.
Han var på det hold,
der vidste, man lister
med løgner som skjold.

12.
Hans ord kunne fryde
i former og klang.
Han alting ku' pryde
med løfter af rang.

13.
Og ordener hængte
man jævnlige på ham.
Og mange fortrængte
hans løgn uden skam.

14.
En dag stod hans kiste
med faner og trut.
Partiet ham priste.
Og så var det slut.